

[Helge Larsen.]

sig på en bølgelængde, som er tildelt Danmark, men endnu ikke er taget i brug af Danmarks radio. Man må imidlertid erindre, at der kun er et begrænset antal bølgelængder til rådighed, og at de er nøje fordelt mellem landene for at sikre en forstyrrelsesfri radiomodtagelse. Overholder man ikke disse regler, vil der blive kaos i æteren, som vil give anledning til mange flere og mere berettigede protester end dem, der nu kommer frem i anledning af forslaget om at standse piratradioen. Når vi har internationale overenskomster og har tiltrådt dem, så skal de overholdes. Vi kan ikke lade en enkelt piratradio slippe igennem, selv om den ikke direkte forstyrrer i øjeblikket. Tolereres der først et enkelt brud på overenskomsten, risikerer man flere brud, flere piratradioer og dermed kaos og ødelæggelse af den gode radiomodtagning. Der findes jo i dag i Europa flere piratradioer end Mercur, og der skal ikke så megen fantasi til at forestille sig, hvor forvirrede forholdene kunne blive, om piratradioer blev almindeligere, end de nu er.

Min gruppe er tilfreds med, at der nu sker en fælles nordisk indsats mod piratradioer gennem tilsvarende lovgivning i de andre nordiske lande. Det har måske taget sin tid, før denne fælles nordiske indsats blev bragt i stand, men nu er den altså tilvejebragt, og derigennem bliver det forhåbentlig muligt, at de nordiske lande i fællesskab kan sikre, at de internationale aftaler om bølgelængdefordelingen kan overholdes i vor del af Europa.

Det er som sagt alene dette formål, at overholde indgåede internationale aftaler til sikring af orden i æteren og forstyrrelsesfri radiomodtagning, der er forudsætningen for, at mit parti støtter den højtærede ministers lovforslag. Det er til gengæld også et så tungtvejende synspunkt, at vi ønsker loven gennemført så hurtigt, som en forsvarlig gennemgang af dens bestemmelser i udvalget gør det muligt.

Morten Lange: Mercur optræder jo temmelig flittigt i den danske litteratur. Som jeg skal prøve på at vise i slutningen af mit indlæg, tror jeg, at den, der har den bedste forbindelse med Mercur, hvis vi skal finde et billede til i dag, er Johan Herman Wessel, som i det hele taget er så morsom. Han skrev historien om gaffen, der kom, og gaffen, der gik igen, og guderne Jupiter og Mercur, der var kommet ned på jorden. Man bød dem ussel søbekål, og det skældte de lidt ud over på fransk, og så blev de nødt til at gøre de skikkelige bønderfolk, som de besøgte, opmærksom på, hvem de var, og Jupiter forklarede, at han, den lille bitte, er Mercur, ham kan I kende på, at han har vinger på hælen. Jeg indrømmer, at sådan plejer man at afbilde Mercur, men efterhånden som denne debat er skredet frem i en del af pressen, har jeg nærmest haft indtryk af, at Mercur også skulle have vinger på skuldrene, og det skal nok vise sig, at disse vinger sidder ikke særlig godt fast. Det forekommer mig, at den ende, som Wessel gjorde på historien og gaffen, vil være nok så nærliggende som det ærede medlem fru Hanne Budtz' primitive indførelse i oldtidskundskab og guldalderdigtning. Det forekommer mig at minde en hel del om det, man så tit ser: når man skal være advokat for en skidt sag og ingen argumenter har, kan man altid finde på at citere digte el. lign.

Der er faktisk ikke noget som helst guddommeligt ved Radio Mercur. Der er snarere en hel del, som er fordækt både ved oprettelsen og ved dens bagmænd i den mere privat prægede internationale kapital, som søger dækning et eller andet sted i udlandet. Der er til dato ingen, der har kunnet eller villet fortælle os, hvem der egentlig har finansieret dette projekt.

Ikke mindre bekymrende virker det naturligvis, når man samtidig ser de spørgsmål, der rejser sig med hensyn til, hvilket flag Mercurskibene egentlig arbejder under. Det er jo ikke ukendt, at netop